

Esen:

Rožnik na Krasu.

Gmajne so bele od marjetic
in rdeče od petelinčkon.
Med kamenjem na cesti cuetejo
dioji roza-nageljčki.

Vroče solnce pripeha
na žitne klase,
na vse stvari,
»/ polj ne namaka reka.

Od solnca ves zlat,
ves bronast si, moj Kras!
Z rumenimi vrtnicami
ovita vsa je uas.

Z rumenimi vrtnicami
ovite so bele hiše.
Otroci pred njimi se igrajo
kot angelci—

Janko Samec:

Svarilo.

Hoj, hoj, hoj... ti, zajček v lazi!
V polje več nikar ne hodi,
da v njem mož te ne zapazi!

Buden in oprezen bodil!
Mož je hud in križem gleda
ter oči ima povsodi.

Grom mu silna je beseda —
splašila bi še junaka,
zajčka stokrat bolj, seveda!

V roki pa mu reč je taka:
v njo pritisne pa poblisne
se kot v pipi žar tobaka.

Potlej reče: švrk, švrk, švrk!
Vate buši črna smrt —
on pa smeje se pod brk...

